

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ НЕЙРОПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ ХВОРИХ З ТРИВАЛИМ ВЕРТЕБРОГЕННИМ БОЛЬОВИМ СИНДРОМОМ

Глуценко О. В.

Науковий керівник – Коленко О. І.

Сумський державний університет, кафедра нейрохірургії та неврології

Біль в спині зустрічається в 40–80 % населення. У віці від 20 до 64 років біль в спині турбує 24 % чоловіків і 32 % жінок. Найчастіше найбільш виражений біль в спині спостерігається в осіб віком від 50–64 років. Але з кожним роком кількість хворих даною патологією збільшується. Серед населення України ураження нервової системи, обумовлені вертеброгенними захворюваннями, займають друге місце серед причин тимчасової втрати працездатності, поступаючи тільки респіраторним інфекціям. Проблема вертеброгенних захворювань хребта має не тільки медичний, але й соціально-економічний аспект.

Велика кількість пацієнтів з хронічним болем одночасно мають психоневрологічні розлади. Найчастіше при хронічних больових синдромах спостерігаються депресивні розлади. Наявність цих станів у пацієнтів з хронічним болем коливається в межах 10–100 %. Депресія, за даними багатьох авторів, являється наслідком хронічного болю і є відповіддю на інвалідизацію, а не самою причиною хронічного больового синдрому. За прогнозами Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), до 2020 року депресія вийде на перше місце у світі, випередивши сьогоденних лідерів – інфекційні та серцево-судинні захворювання. У світі депресія має місце у 4,7–25,8 % жінок та в 2,5–12,3 % чоловіків, тобто більше ніж у 110 мільйонів людей на планеті. Жінки страждають депресією приблизно в два рази частіше, ніж чоловіки. Початок розладів настрою частіше приходиться на вік 30–40 років, у дітей вони зустрічаються значно рідше, а у літніх людей – набагато частіше. Приблизно 12 % людей протягом свого життя переживають хоча б один епізод депресії, що досягає рівня, коли необхідне лікування.

Метою даної роботи було дослідити, як саме впливає хронічний вертеброгенний больовий синдром на психоневрологічний статус і яка частота депресивних розладів у пацієнтів з даною патологією.

Об'єктом дослідження були хворі неврологічного відділення № 1 КУ «СМКЛ № 4», які мали діагноз поперековий остеохондроз. Обстежено 60 хворих, які були розподілені на 2 групи (в кожній по 30 чоловік). До першої групи ввійшли пацієнти, які мали остеохондроз, з тривалим больовим синдромом, а до другої – хворі, які не мали хвороб, що супроводжуються хронічним болем. Середній вік хворих першої групи склав приблизно 45 років, другої – 50 років. Вивчення наявності і враженості депресивних розладів проводили за шкалою Гамільтона.

Результати дослідження довели, що у пацієнтів, які мають остеохондроз поперекового відділу хребта з хронічним болем, депресивні розлади виражені в більшому ступеню, ніж у тих, які його не мають. У першій групі у 24 чоловік мали депресивні розлади, в другій – 13 чоловік.

Висновки. Депресія дуже часто супроводжує соматичну і неврологічну патологію, що і виявилось в ході нашого дослідження - 80% пацієнтів першої групи мали психічні розлади, в другій групі частота виникнення депресивних розладів значно вища, що пояснюється наявністю супутньої патології і складає 43,3 %. Саме це вимагає підняття питань і проведення мір корекції психологічного стану пацієнтів з метою більш ефективного лікування і, відповідно, підвищення якості життя.